

VÄGEN TIL FJÄLLET

Av Kalle Lager

En kjent og kjær Norges-venn, friluftsmannen Kalle Lager, har gitt T.T. lov til å offentliggjøre hans pris til fjellet. Han gir oss også mange gode råd som det kan være verd å stikke ned i ryggsekken før turen.

Mars måned är inne och därmed är det dags att tänka på fjället. Sol över vita snövidder, blånande toppar, en gryta med ångande sjömansbiff och en kopp gott fika framför stockelden!

En sugande längtan som bara blir värre med åren, precis som hos Calle Scheven. Har man en gång fått fjället på hjärnan så sitter det där.

Till fjälls ska vi altså resa, den saken är klar. Frågan är bara hur? Ska man ligga still på ett pang eller gå på långtur? Ska man kanske rentav bo i iglo?

Ingenlunda är det min avsikt att träda resebyråerna i ämbetet, Folk, som har sina 3 mål och sin bäddade säng reserverad ett halvår i förväg, behöver just inga råd av en gammal fjällräv.

Det är ungdomen jag vänder mej till, alla pigga grabbar som vill smyga sej inn i äventyret att gå på tur men inte riktigt vet hur det ska gå till. Det är för dessa jag vill uppställa några primära regler som det har tagit mej själv 25 år att sälla fram:

1. Gå aldrig med för tung packning, 10 kilo max.
2. Gå aldrig ensam. 3 man är det bästa.

3. Gå inte ut i busväder. Men bli inte hysterisk om det råkar blåsa 20 sekundmeter, så pass måste man tåla.
4. Fjäsk aldrig, tag inte heller för långa raster. Knalla jämnt och sugande. Kör aldrig slut på krafterna utan försök komma fram till dagsmålet i fin kondition. Det är klokt ur många synpunkter och dessutom verkar det rasande flott när en grabb kliver inn i storstugan helt oberörd efter en dagsmarsch.
5. Stanna hemma om du inte behärskar karta och kompass.
6. Nyttja bara prima och felfria grejor. En grov anorak med luva av rävskind är ovärderlig. Skinnvantar och yllevantar i dubbel uppsättning kan rädda liv om det vill sej.

Av det sagda torde framgå, att jag manar till största återhållsamhet med allt som smakar polarexpedition, 30-kilospackningar, hundspann, pulkor, iglonätter och vargtjut under norrskenet.

Därmed menar jag inte att någon kamrat fördenskull skall avstå från att realisera sina romantiska planer någon gång i framtiden. Vad vore väl livet utan romantik?

Men för tonåringarna gäller det att så sakta smyga sej upp över trädgränsen och känna sej för. Ska man då släpa med sej en 50-kilospulka är det risk att den första resan blir den sista.

Nej, tag tåget till Storlien och knalla upp till Blåhammarn, det är lagom. Fortsätt sedan till Sylarna, Helags, Fältjägar, Gåsen och Vålådalen. Eller tag också Ekorrpasset ned till Nedalen och Vektarstua i Tydal, en underbar station med billiga priser och härlig mat. Inga sovsäcker eller tung proviant behövs på dessa turer som lämpa sej utmärkt för nybörjare.

Lägg desto större omsorg på vindskydd, varma reservplagg och goda vallor. Aldrig glömmer jag hur vi räddade livet på en dansk dreng som en gång förirrat sej upp i stormen vid Helags. Grabben hade ingen anorak, bara ett par tunna fingarvantar och en liten luva och höll på att förfrysa. Det var att klä honom från topp till tå med det vi hade över i säckarna.

Mycket mera imponerade då en liten engelsman som jag mötte i Blåhammarn för ett par år sen. Hemma i Cardiff hade han suttit i månader och prickat ut den rutt han ville åka, på egen hand hade

han konstruerat en lättviktssäck av siden och aluminium, ett rent underverk.

Packningen vägde högst 7 kilo men innehöll ändå det nödvändigaste.

Fridfullt som en pastorsadjunkt knallade denna 50-åriga gentleman kors och tvärs genom Sevirges och Norges fjällvärld i ett jäkla oväder, snackande sin engelska med lappar och norska bönder.

Det hjälpte inte att jag varnade honom för den kala högslätten norr om Girtibauna som förresten inte är så mycket att se. Han hade sin tidtabell klar och den följde han som Statens Järnvägar.

En vecka senare, när stormen dånade genom Skardörren, stötte jag ånyo ihop med honom i Nedalen.

— Hello, Charlie, what kind of wax today? var hans morgonhälsning. Han skulle ut till varje pris och behövde bara tips om lämplig valla. Var han hade lärt sej skidåkning var en gåta. Men åka kunde han.

Det var den gången jag började förstå varför engelsmännen sätter världsrekord och vinner världskrig med en så oberörd uppsyn.

